

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

Delen in macht en onmacht : kindparticipatie in de (alledaagse) diabeteszorg

Dedding, C.W.M.

Publication date
2009

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Dedding, C. W. M. (2009). *Delen in macht en onmacht : kindparticipatie in de (alledaagse) diabeteszorg.* [, Universiteit van Amsterdam].

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

Dankwoord

Na het schrijven van een proefschrift lijkt het schrijven van een dankwoord een peulenschil. Niets is minder waar. Al was het maar omdat dankwoorden het meest gelezen onderdeel zijn van een proefschrift. Terugkijkend op de afgelopen jaren voel ik me enorm bevoorrecht dat ik met zoveel leuke en inspirerende mensen heb mogen samenwerken.

Allereerst wil ik de kinderen en hun ouders bedanken die hun medewerking hebben verleend aan het onderzoek. Jullie actieve betrokkenheid, inzet, openhartigheid en enthousiasme heeft mij diep geraakt. Lange tijd was niet duidelijk wat we met onze samenwerking zouden bereiken. Veel, zo weten we nu. De producten die we samen hebben ontwikkeld zijn daar het bewijs van, maar ook dit proefschrift. In het bijzonder wil ik de volgende kinderen en hun ouder(s) bedanken: Patrick van Asch, Dounia Benzirar, Peter Bosch, Youssra Boujada, Onur Develi, Ilham Marghich, Mustafa Oria Kheil, Donja de Ronde, Wichita van Rijkom, Fatima Sahsah, Mark Schutte, Don van Tongeren, Marit Ulrich, Bianca Voorthuijsen en Eda Zengin. Ik wens jullie allen veel geluk voor nu en in de toekomst en hoop dat we elkaar nog eens tegenkomen.

Mijn begeleiders, Anita Hardon, Ria Reis en Bart Wolf, hebben een belangrijke rol gespeeld in het onderzoek en de vervaardiging van dit proefschrift. Anita, jouw hulp was onmisbaar bij het vasthouden van de grote lijnen en de analyse van het verkregen materiaal. In tijden van onzekerheid was het vertrouwen dat je in mij toonde voldoende om weer vol goede moed verder te gaan. Ria jij stond altijd klaar om in de bres te springen voor mijn gedachtegoed en deelde mijn verontwaardiging in minder mooie tijden. Tegelijkertijd was je degene die vaak zei 'is dat zo?', gevolgd door een 'mmmh', ten teken dat je nog niet echt overtuigd was. Hierdoor leerde ik preciezer te formuleren en te argumenteren. Ik heb genoten van onze lunches en privégesprekken en weet dat we deze ook in toekomst zullen voortzetten. Bart, jij hebt de deuren opengezet voor dit onderzoek, door een destijds zeker voor klinische perspectieven, vernieuwende pilotstudie te helpen financieren. Deze pilotstudie is de basis geweest voor deze studie. Je durf en betrokkenheid stel ik zeer op prijs. Ook Nicolette van Duursen heeft een belangrijke rol gespeeld bij de start door met veel geduld en vasthoudendheid mee te schrijven aan de subsidieaanvraag voor het onderzoek.

Dit onderzoek had nooit tot stand kunnen komen zonder de inzet en het enthousiasme van de kinderdiabetesteam van het St. Lucas Andreas ziekenhuis, Onze Lieve Vrouwe Gasthuis, Slotervaartziekenhuis, Medisch Centrum Leeuwarden en het Medisch Centrum Alkmaar. Het vertrouwen dat jullie mij gaven om de poliklinische consulten te mogen observeren en jullie

bereidheid om niet alleen medische kennis te delen, maar ook zorgen en twijfels heeft mijn begrip van de diabeteszorg enorm verrijkt. In het bijzonder wil ik Kete Ramakers en Alet Meurs bedanken, jullie hebben mijn stappen altijd met interesse gevolgd en gefaciliteerd.

Met een gerust hart kon ik genieten van mijn zwangerschapsverlof omdat Nadia van Emmerik gedurende mijn verlof voor mij waarnam. Voor het maken van de film en de rap kon ik me geen betere en leukere collega's wensen dan Illya Soffer en Paul Enkelaar. Voor het boek had ik het geluk te mogen samenwerken met Mariël Croon, Irma Hornman, Elly Hees, Marja de Kinderen en Francine Oomen. En voor het lespakket met Marjolein Stad. De sponsoring, de pr en distributiekanaalen van het Diabetesfonds hebben ook een belangrijke rol gespeeld in het succes, waarvoor ik in het bijzonder Hanneke Dessing wil bedanken.

De Amsterdamse School voor Sociaalwetenschappelijk Onderzoek bedank ik voor de inspirerende werkomgeving die zij promovendi biedt. Ik vond er intellectuele uitdaging, maar ook vriendschap. Met Deasy Simandjuntak heb ik een kantoor gedeeld, ik had me geen betere en leukere kamergenoot kunnen wensen. En gelukkig is onze vriendschap niet tot het kantoor beperkt gebleven. De lunches met Marie Lindegaard en Trudie Gerrits leverden vaak belangrijke nieuwe werkinzichten op, maar daar bleef het gelukkig nooit bij. Ook Miranda van Reeuwijk, Tjerk-Jan Schuitemaker, Mariela Planas-Toledo, Mafe Olerta Sierra, Heidi Sauls, Josien de Klerk, Ellen Blomaert, Marian Tankink en John Kinsman wil ik bedanken voor de prettige en stimulerende discussies. Tevens wil ik het secretariaat bedanken voor hun ondersteuning: José Komen, Anneke Dammers, Miriam May, Teun Bijvoet en Hermance Mettrop. Gedurende het schrijven van dit proefschrift heb ik niet alleen geprofiteerd van het commentaar van mijn mede-studenten, maar ook van het commentaar van Sjaak van der Geest, Amade M' Charack, Stuart Blume, Rineke van Daalen en Christien Brinkgreve.

Het ontmoeten van mensen die mijn ideeën over kindparticipatie begrepen zonder dat ik het met veel woorden hoefde uit te leggen gaf me de energie en het vertrouwen om op de ingeslagen weg door te gaan. Lex Winkler, van de Stichting Artsen voor Kinderen was één van hen. Ik weet nog goed dat ik in de eerste minuten van onze allereerste ontmoeting dacht, als je zegt 'zet je tas maar bij dat bureau', dan doe ik dat direct. Zover is het niet gekomen, maar we hebben wel intensief samengewerkt in de ontwikkeling van de dvd en het lespakket. En gelukkig mogen we onze samenwerking nu voortzetten in het cyberpoli-onderzoek. Later ontmoette ik Kiek Tates, Martine de Vries, Esther Hosli, Kitty Jurrius en Jet Isarin, met wie ik op zeer prettige wijze kennis en ervaring kon delen en graag wil blijven delen. En ook dichterbij huis, binnen mijn familie bleek ik herkenning te vinden voor mijn gedachtegoed, bij mijn tante

Tonny Snel. Een generatiekloof heb ik in onze gesprekken nooit ontdekt, wel veel herkenning. Marjolein, Hillebrand en Bernard, jullie begrepen beter dan vele anderen waar ik mee bezig was, bedankt dat jullie je inzichten met mij wilden delen. Ondersteuning in de vervaardiging van mijn proefschrift vond ik dicht bij huis, Jeroen Haak heeft al mijn teksten gecontroleerd en dankzij Olga van Olffen heeft het boek een professionele lay-out gekregen.

Inspirerende mensen, gezellige ontmoetingen en etentjes had ik vanzelfsprekend niet alleen binnen en rondom mijn werk, maar ook daarbuiten. En ook die zijn van groot belang geweest bij het tot stand komen van dit proefschrift. Mieke, ik voel me rijk met onze vriendschap en geniet ervan om te zien hoe onze professionele en persoonlijke levenspaden naast en door elkaar lopen. Het kost me niet veel moeite om ons in de verre toekomst, wat krommer en grijzer geworden, op een bankje te zien zitten, nog altijd in gesprek. Marjolein, met jou had ik nog wel 100 rondjes Marken willen lopen, maar ik weet dat het gebrek eraan niets af doet aan onze vriendschap. Ton, straks zijn onze rollen omgedraaid en zal ik met net zoveel begrip en geduld jouw verhalen aanhoren. Eric, bedankt voor de gezelligheid die je in ons gezin brengt, je belangstelling voor mijn werk en hulp bij de Engelse samenvatting. Kees, je foto's zijn niet in dit proefschrift verschenen, maar geen presentatie doe ik zonder. Marion en Lonneke, het hardlopen was niet het belangrijkste wat we deelden, wel de gesprekken. Nini en Titia bedankt voor onze inspirerende discussies, die altijd zo goed combineren met gezellige etentjes! Mijn zus Marie-Anne wil ik bedanken, voor ons immer groeiend bondgenootschap. En natuurlijk mogen ook Cora, Klaas, Patricia en mijn schoonouders, Albert en Lodewien, hier niet ontbreken en al die anderen die de afgelopen jaren met veel interesse mijn werk gevolgd hebben.

Mijn moeder, Ida wil ik bedanken, omdat je me altijd gesteund hebt in mijn keuzes, ook in tijden dat dat niet gemakkelijk, noch vanzelfsprekend was. Dit heeft me mede gebracht tot waar ik nu ben. Mooier dan nu te kunnen zien hoe jij geniet van het leven en hoe wij samen dingen kunnen delen en beleven, kan ik me niet wensen.

Lieve Tim en Joris, jullie hebben aan dit proefschrift bijgedragen door er te zijn. Samen leven, spelen, knuffelen, maar natuurlijk ook de vele uitdagingen die daarbij horen, maken het eenvoudig om prioriteiten te stellen in het leven en daarvan te genieten.

Lieve André, waarom mensen promoveren is jou een raadsel, toch heb je me altijd gesteund en de ruimte gegeven om het te realiseren. Je standvastige en relativerende kijk op het leven en onze liefde, is voor mij van grote waarde.

Christine Dedding, Broek in Waterland, juli 2009

